

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/47/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514010131
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3514010131.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudkyňou JUDr. Miroslavou Šibíkovou, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému I. I., T. XX.XX.XXXX D. U., U. H. T. I. T. D., C. H. T. I. T. D., Y. XX, na slobode, trestne stíhaného pre zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 188 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len "Trestný zákon"), na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 01. júla 2020 takto

rozhodol:

Obžalovaný: I. I., T. X.X.XXXX D. U., U. H. T. I. T. D., C. H. T. I. T. D., Y. XX, na slobode,

je vinný, že

dňa 11.10.2013 v čase asi o 18.30 h v T. I. T. D. na ulici R., na schodoch pri hlavnom vchode do kultúrneho domu, pod vplyvom alkoholu, po tom, ako mal obžalovaný I. I. konflikt s C. X., ktorého si poškodený W. I. zastal, spoločne s Z. Š. fyzicky napadli poškodeného W. I. tak, že po tom, čo sa k nim poškodený W. I. vrátil od bankomatu, najskôr obžalovaný I. I. chytil poškodeného W. I. za hlavu, držal mu hlavu pri zemi a znemožňoval mu brániť sa, na čo sa pridala aj obžalovaná Z. Š. a spolu udierali poškodeného päťami do oblasti hlavy, medzitým obžalovaný Z. Š. s úmyslom vziať poškodenému peniaze prípadne iné veci, poškodenému I. prehľadal vrecká nohavíc, z ktorých mu odcudzil veci,

t e d a

na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil výtržnosti tým, že fyzicky napadol iného,

č í m s p á c h a l

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 364 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona sa obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. g) Trestného zákona sa obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. j) Trestného zákona obžalovanému ukladá povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe, alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/189/2013-88 zo dňa 17.12.2013, právoplatný a vykonateľný dňa 17.12.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona obžalovanému I. I. ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 14.03.2014 obžalobu na obvinených Z. Š., T. XX.XX.XXXX a I. I., T. XX.XX.XXXX pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe, že dňa 11.10.2013 v čase asi o 18.30 h v T. I. T. D. na ulici R., na schodoch pri hlavnom vchode do kultúrneho domu, pod vplyvom alkoholu, s úmyslom vziať poškodenému W. I. peniaze a prípadne iné veci, spoločne fyzicky napadli poškodeného W. I. tak, že po tom, čo sa k nim poškodený W. I. vrátil od bankomatu, z ktorého si vybral hotovosť 10 eur a povedal im, že na účte už má výplatu, obv. I. chytil sediaceho poškodeného W. I. za hlavu, držal mu hlavu pri zemi a žiadal ho, aby mu dal peniaze, čo poškodený W. I. odmietol, na čo ho začali obaja obvinení udierať pästami do hlavy, držali ho pri zemi a znemožňovali mu brániť sa, popričom prehľadali poškodenému W. I. vrecká nohavíc, z ktorých mu vytiahli a vzali mobilný telefón zn. Huawei, G7220, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXX, plátennú peňaženku čiernej farby s bezpečnostným kľúčom od vchodových dverí a s hotovosťou vo výške 10 eur a vreckový kaser čiernej farby, čím poškodenému W. I. spôsobili škodu vo výške 101,70 eur.

Súd vo veci nariadil viacero hlavných pojednávaní, a to dňa 17.10.2014, 16.10.2015, 11.12.2015, 12.10.2016, 01.03.2017, 10.01.2018, pričom hlavné pojednávanie nebolo možné vykonať, a to buď z dôvodu neprítomnosti jedného obžalovaného, žiadostí obžalovaných o ustanovenie obhajcu pre nedostatok finančných prostriedkov, neospravedlnenej neprítomnosti ani jedného obžalovaného, nepreberania súdnych zásielok obžalovanými, realizácie príkazu na zatknutie obžalovaného ako aj zabezpečenie osobnej účasti svedka - poškodeného.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 2T/47/2014-510 zo dňa 06.03.2019 tak, že obžalovaného Š. a I. za vinných pre zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 188 ods. 1 Trestného zákona. Voči obžalovanému Z. Š. je rozsudok právoplatný dňom 15.03.2019, obžalovaný Š. urobil vyhlásenie o vine za žalovaný skutok.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote písomné odvolanie obžalovaný I. a jeho obhajca. Na základe preskúmania veci, odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému I. I. vo výrokoch o vine, treste, uloženom liečení a náhrade škody a vrátil vec súdu prvého stupňa aby vec znova prejednal a rozhodol voči obžalovanému I.. Poukázal pritom na potrebu opakovať dôkazy, a to s poukazom na viaceré rozpory poškodeného W. I. so zameraním na podrobnejšie vyjadrenie sa k priebehu oboch konfliktov nasledujúcich po sebe a na odstránenie rozporov v jeho výpovediach. Tiež je potrebné vypočítať Š. k skutočnostiam, ako naložil s odcudzenými vecami, či niečo z nich poskytol obžalovanému I., či existovala nejaká predchádzajúca dohoda medzi nimi o napadnutí poškodeného, ďalej sa mal súd zaoberať odcudzeným telefónom, ustáliť riadne skutok a zaoberať sa otázkou právnej kvalifikácie skutku. Odvolací súd poukázal na to, že za aktuálnej dôkaznej situácie podľa názoru odvolacieho súdu nemožno vylúčiť ani to, že skutočne došlo zo strany obžalovaného I. len o fyzické napadnutie bez lúpežného motívu, kedy spoluobžalovaný Š. využil situáciu a po tom čo sa pridal k napádaniu poškodeného tohto prehľadal s úmyslom odcudziť mu veci. Úmysel obžalovaného I. olúpiť poškodeného doposiaľ jednoznačne nevyplýva ani z výpovede spoluobžalovaného Š., ani ďalších svedkov. Pritom odcudzené veci mali byť nájdené len u obžalovaného Š..

Súd v danej veci vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 21.06.2018 a 06.03.2019. Vec bola pôvodne pridelená zákonnému sudcovi JUDr. Rastislavovi Dlužošovi. Dňa 19.05.2017 bola vec pridelená zákonnému sudcovi JUDr. Miroslave Šibíkovej, nakoľko hlavné pojednávanie do dňa pridelenia veci novému sudcovi nebolo otvorené, súd v danej veci od obžalovaných nežiadal súhlas/nesúhlas so zmenou zákonného sudcu v zmysle § 277 ods. 5 Trestného poriadku. Po zrušení rozsudku a vrátení z odvolacieho súdu súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní v dňoch 27.5.2020 a 01.07.2020, a to opätovným výsluchom poškodeného W. I., svedka I. G., svedka W. N. a Z. Š..

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom v predmetnej trestnej veci vykonal na hlavnom pojednávaní dňa 21.06.2018, 06.03.2019, 27.5.2020 a 01.07.2020 dokazovanie výsluchom obžalovaných I. I. Z. Z. Š., výsluchom svedka - poškodeného W. I., svedka C. X., svedka I. G., svedka W. N., prečítaním zápisníc o výsluchu svedkov G. C., M. D., Q. R., Ľ. I., V. Č., W. N., prečítaním podstatnej časti znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. Slávky Lenerovej a MUDr. Jaroslavy Struňákovvej č. 27/2013 a 28/2013 zo dňa 10.11.2013, prečítaním a oboznámením relevantných listinných dôkazov: zápisnica o trestnom oznámení, záznamy o poskytnutí lekárskej pomoci poškodenému, zápisy o dychových skúškach, doklad o kúpe mobilného telefónu a záznamy o jeho používaní, zápisnica o obhliadke miesta činu, správu banky, výpis z účtu poškodeného, odborné vyjadrenia, zápisnice o vydaní a o vrátení vecí, lekárske správy, odpisy registrov trestov na obžalovaných, register priestupkov, správy o povesti, fotodokumentácia z obhliadky miesta činu a ohľadom zranení poškodeného, spisy tunajšieho súdu sp. zn. 2T/76/2016, 1T/189/2013, 1Pr/16/2014.

Samosudkyňa okresného súdu zistila skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku voči obžalovanému I. pri zmene skutkovej vety oproti obžalobe pri zachovaní totožnosti skutku v zmysle § 278 ods. 1 Trestného poriadku.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 21.06.2018, 06.03.2019 za účasti obžalovaných I. a Š. a ich obhajcov a dňa 27.5.2020 a 01.07.2020 za účasti obžalovaného I. a jeho obhajcu a zistil nasledovné:

Po otvorení hlavného pojednávania samosudkyňa zistila, že medzi prokurátorom a obžalovanými nedošlo k zhode v otázke konania o dohode o vine a treste na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný Z. Š. na hlavnom pojednávaní dňa 21.06.2018 po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku a po porade so svojim obhajcom, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 869/13/3304-15 zo dňa 11.03.2014, doručenej súdu dňa 14.03.2014, právne kvalifikovaného ako zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 188 ods. 1 Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohol sa so svojim obhajcom radíť o spôsobe obhajoby, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne a uznáva vinu za skutok kladený mu za vinu. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovaného Z. Š. na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval. Zistiť stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, ako aj stanovisko obhajcu obžalovaného (per analogiam), súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd jeho vyhlásenie o vine zo spáchania žalovaného skutku následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jeho konania. Súd sa taktiež zotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaného skutku podľa obžaloby. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere, rozhodnutia o náhrade škody. Súd konštatoval, že v prípravnom konaní bol uplatnený nárok na náhradu škody poškodeným W. I. vo výške 101,70 eur, pričom po vrátení veci je výška uplatnenej škody 28 eur.

Obžalovaný I. I. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je nevinný zo spáchania žalovaného skutku, žiadal súd o oslobodenie spod obžaloby. Preto súd vykonal dokazovanie ohľadom výroku o vine, treste a náhrade škody, výroku o ochrannom opatrení u obžalovaného I. I. v celom rozsahu.

Obžalovaný I. I. v prípravnom konaní po vznesení obvinenia deň po skutku po jeho vytriezvení uviedol, že ohľadom skutočností, ktoré sú uvedené v uznesení o vznesení obvinenia uvádza, že bol tak opitý, že si nepamätá na všetko čo sa dialo, vie, že bil W. I., lebo do neho niečo rýpal, nevie, o čo išlo. Bil ho aj Z. Š., to je jeho bratranec, boli včera spolu, aj dosť vypili, on vypil asi tri litre bieleho vína, potom vypil ešte dosť vodky, ktorú pili pri kulturáku. Ohľadom prehľadávania vreciek poškodeného uviedol, že si nespomína, nevie vylúčiť, že to urobil Z.. To, čo je uvedené v uznesení o vznesení obvinenia môže byť aj pravda, ale on si na to nepamätá. Uviedol, že o skutku sa bavil aj so svedkom X..

Na hlavnom pojednávaní I. uviedol, že v deň skutku, nevie presne deň, boli on, obžalovaný Š., poškodený I., C. X. a pár ďalších popíjali pred kultúrnym domom v T. I. T. D.. Pili víno. Nevie, do akej miery bol opitý. Skutok si pamätá útržkovito. Medzi ním a C. X. prišlo k verbálnej hádke. Poškodený I. si zastal X. a mal napadnúť obžalovaného I., nevie ako presne, pričom on bol po ťažkej operácii nôh. Nemohol bežať, preto poškodeného dobehol Š.. Preto mu Z. Š. išiel pomôcť tým, že dobehol I., aby si to spolu vydiskutovali. Za kultúrnym domom došlo k tomu, že sa pobil s W. I., potom od neho odišiel preč. Pamätá si, že poškodeného I. bil opakovane do oblasti tváre päšťami. Poškodený najskôr stál, keď ho udrel padol na zem, potom ho na zemi bil päšťami. Keď bol po operácii, bil ho na zemi tak, ako sa mu dalo. Nespomína si, že by mu hlavu držal pri zemi. Toto sa stalo za kultúrnym domom. Obžalovaný výslovne uviedol, že pri tom, ako bil on s obžalovaným Š. poškodeného I. za kultúrnym domom bol prítomný iba on, obžalovaný Š. a poškodený I.. Obžalovaný uviedol, že si pamätá, ako poškodený I. spomenul, že si ide vybrať peniaze do bankomatu, lebo predtým mu dával peniaze na víno on, potom I. povedal, že ide vybrať peniaze na víno. K bitke došlo až po tom, ako sa poškodený vrátil z bankomatu. Nespomína si, že by poškodený hovoril o výplate. Nespomína si, že by hovoril poškodenému o tom, aby mu dal peniaze. Ďalej nevie, čo sa stalo. On ho nešacoval, u neho sa žiadne veci poškodeného nenašli. Nevie, čo poškodenému zmizlo. Obžalovaný potvrdil, že v čase skutku užíval pervitín, v prípravnom konaní uviedol, že bol na pervitíne závislý, je gambler, často požíva alkoholické nápoje, fajčí denne 10 cigariet, čo potvrdil aj na hlavnom pojednávaní. S poškodeným pred skutkom nemal konflikty, neboli kamaráti, len ho poznal. Obžalovaný I. uviedol, že po piatich rokoch si obžalovaný pamätá viac, ako deň po skutku.

Obžalovaný Z. Š. na hlavnom pojednávaní uviedol, že vyhlásil vinu, teda s obžalobou súhlasí, ľutuje toho, náhradu škody určite uhradí. V deň skutku pili, stretli sa pri kultúrnom dome s W. I.. Poškodený mal dať facku obžalovanému I.. Keďže I. I. nemohol bežať, obžalovaný Š. dobehol poškodeného I., doniesol ho obžalovanému I. I. a obaja obžalovaní poškodeného zbili. Nepamätá si všetko, ani to, či aj obžalovaný I. poškodeného prehľadával, on ho určite okradol. Zobral mu mobilný telefón, 10 eur, kaser, kľúč. Poškodeného obaja obžalovaní bili opakovane údermi päšťou do hlavy. Skutok sa stal pred piatimi rokmi, preto sa pridrižava výpovede s prípravného konania, kde uviedol, že za kultúrnym domom uvidel, ako I. I. I. bije W., ktorý ležal na zemi na schode pri kulturáku, on sedel vedľa neho, nevedel, prečo ho bije, I. na W. ležal a bil ho, udieral ho päšťou do tváre, a aj on potom začal Laca biť. Pri tom, ako okrádal poškodeného bol určite prítomný I.. Nespomína si, že by poškodený spomínal výplatu. Peňaženka vypadla poškodenému pri bitke na zem, obžalovaný Š. z nej zobral peniaze, potom aj kaser. Potom bili poškodeného ďalej. Bili ho len obžalovaní. Nespomína si, čo pri bitke presne hovorili. Potom poškodený išiel za policajtami. Celý deň pil, vypil od rána asi pol litra vodky, preto si nespomína na všetko. Vtedy užíval marihuanu. Obžalovaný I. je jeho bratranec, majú dobrý vzťah. Poškodený nebol ich kamarát, iba známy, s ktorým si občas vypili. V minulosti s poškodeným nemali konflikty. Na pojednávaní dňa 01.07.2020 bol opakovane vypočutý Z. Š., ktorý bol predvedený, z ktorého výpovede vyplynulo, že on najskôr nemal úmysel lupiť. Obžalovaný I. podľa neho nemal úmysel lupiť. Š. okradol poškodeného I. až po tom, ako ho I. bil. Š. potvrdil, že odcudzené veci mal k dispozícii iba on, nevie, čo s nimi po skutku urobil, o mobile nevedel. Nepoprel, že aj on bil poškodeného spolu s I.. Poškodený možno napadol obžalovaného I., nevie to však potvrdiť, nevie ako, potom ho Majerník spolu s ním bili. Poškodeného bil hlavne I., on mu zobral veci. Š. výslovne uviedol, že predchádzajúca vzájomná dohoda medzi ním a I. ohľadom odcudzenia vecí poškodenému I. nebola, nebol tam vopred úmysel lupiť, obžalovaný Š. konal pri lúpeži sám, veci poškodenému odcudzil iba on, nedal ich potom I., len on ich zobral poškodenému.

Svedok - poškodený W. I. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní. Uviedol, že v deň skutku mali spor obžalovaný I. a X., pil sa alkohol, on si zastal X.. V deň skutku mal výplatu, bol si v bankomate vybrať 10 eur, po čom ho okradol ako prvý obžalovaný I. I., potom sa k nemu pridal obžalovaný Z. Š., bolo to po tom, ako spomenul, že dostal výplatu. Odcudzené veci mu vrátila polícia, pričom mal zničenú peňaženku v hodnote 3 eurá a nebol mu vrátený bezpečnostný kľúč v hodnote 25 eur. Zotrval na výpovedi z prípravného konania. Potvrdil, že obžalovaným spomenul, že v ten deň dostal výplatu, preriekol sa o tom, išiel do bankomatu vybrať peniaze, bol to bankomat Tatrabanky. O výplate povedal obžalovaným pred jeho napadnutím. Napadli ho po tom, ako si bol vybrať peniaze v bankomate. Keď sa vrátil pustil sa do neho obžalovaný I., potom aj Š., za hlavu ho chytil I., držal mu ju smerom k zemi, aby sa nemohol pohnúť a I. mu povedal, aby mu dal peniaze, on povedal, že nedá. Obaja mu prehľadali všetky vrecká na nohaviciach, pritom ho obaja bili, potom mu Š. mu vytiahol z vrecka nohavíc peňaženku, mobil, kľúč od bytu a kaser. Obžalovaní asi potrebovali peniaze, tak po ňom skočili. Poškodený fyzicky na obžalovaných nezaútočil, nedovolil by si to. Prítomní boli obaja obžalovaní. Pobehoval tam asi aj X.. Stiahli ho na zem, I. mu držal hlavu pri zemi, Z. prehľadával vrecká, obaja ho pritom udierali päťami do hlavy, dostal úder do pery, do oblasti ľavého oka, bol aj u lekára. Snažil sa brániť, no nedalo sa mu brániť. Kričal, aby ho pustili. Udierali ho opakovane, mohlo to byť aj 15-krát. Pri tom boli prítomní obaja obžalovaní, X. nebol prítomný počas celého skutku, bol niekoľko metrov od nich. Mal veľa modrín, bol u lekára. V čase skutku boli všetci opití, on pil v ten deň trochu - pivo. Bezprostredne po skutku volal políciu. Obžalovaní sú bratrance, pozná ich z videnia, v minulosti s nimi nemal konflikt. Po skutku sa mu obaja obžalovaní ospravedlnili. Škoda mu vznikla 28 eur, žiada ju nahradiť.

Na pojednávaní dňa 27.05.2020 bol opakovane vypočutý poškodený W. I., z ktorého výpovede vyplynulo, že v deň skutku pili všetci, vypili asi 1 fľašu tvrdého alkoholu každý z nich. Pri skutku bol on, dvaja obžalovaní Š. a I., svedok X., aj svedok N.. Boli tam aj nejakí ľudia ďalej od nich, tí to nemohli vidieť. Poškodený uviedol, že dostal výplatu, vybral si 10 eur z bankomatu. Poškodený hovoril o výplate pred X., asi ho počul aj I., Š. tam nebol. Prvý konflikt bol medzi I. a X., pričom poškodený si zastal X., čo nahnevalo obžalovaného I., ktorý ho napadol a bil ho opakovane päťami, Šicko mu prišiel na pomoc a tiež ho bil, držali ho za hlavu, bili ho silno. Počas bitky mu I. počas bitky nehovoril nič. Na zem ho stiahol I., Š. pribehol potom, keď poškodeného držal na zemi I.. Počas bitky ho obžalovaný I. držal, držal mu hlavu pri zemi, určite to bol I. a Š. mu vyťahoval veci z vrecka (10 eur, kľúče, kaser, mobil). Telefón potom našli vonku pri kulturáku, predali ho, malo ho viac ľudí. Mobil a 10 eur mu vrátila polícia. Škodu žiada 28 eur za peňaženku a kaser. Podľa neho ho I. napadol, lebo si zastal X., možno aj pre peniaze. Napadol ho a bil ho prvý I., potom aj Š., sú bratrance, majú medzi sebou dobrý vzťah. Počas konfliktu ho bili obaja, veci mu odcudzil Š.. Š. pri prehľadávaní tiež nehovoril nič. Nevidel, že by odcudzené veci dal Š. aj I.. Poškodený sa neubránil ich útoku. Poškodený si nemyslí, že by bola nejaká dohoda medzi obžalovanými o lúpeži pred konfliktom. Nemali sa ako dohodnúť, keď hovoril o výplate, Š. tam nebol, on ho olúpil až po tom, ako ho I. bil. Po konflikte sa mu I. trikrát ospravedlnil. O vážnych zraneniach poškodeného svedčia aj fotografie jeho zranení.

Svedok C. X. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v deň skutku pili. Poškodený mal konflikt s I. I.. Predtým mal aj on konflikt s I.. Svedok nevidel poškodeného I. v ten deň piť alkohol. Svedok si na nič o výplate ani bankomate nespomína. Nevie, čo si medzi sebou počas konfliktu hovorili obžalovaní a poškodený, ani nevie kto koho prehľadával. On sa do ich konfliktu nezapojil. Nakoľko si pre odstup času (päť rokov od skutku) na všetko nespomína, po prečítaní jeho zápisnice z prípravného konania sa svojej výpovede pridržiaval, v prípravnom konaní vypovedal pravdu. Uviedol, že po tom ako sedeli na schodoch, pili vodku, I. dal W. nevie prečo po tvári facku, potom sa bili, W. bil aj Z. Š.. Poškodeného bili päťami po hlave, poškodený ležal na zemi. Pred bitkou I. akoby preplo, dal W. facku. Poškodený hovoril, že mu mala prísť na účet výplata. Nevie, čo si pred bitkou hovorili I. Z. Z..

Svedok I. G. na hlavnom pojednávaní dňa 27.05.2020 vypovedal, že pri skutku nebol. Vie, že poškodený bol napadnutý. Telefón mu predal svedok Jančo, asi za 20 eur, bolo to asi pri kulturáku. N. mu povedal, že mobil nie je kradnutý. Potom mu volal vyšetrovateľ, on telefón odovzdal polícii. On potom predal ešte mobil Č., ktorý v tej dobe chodil s jeho sestrou. Mobil mal teda pôvodne Jančo, ten ho predal G. a ten Č..

Z prečítanej zápisnice o výpovedi svedka V. Č. z prípravného konania, ktorá bola čítaná na hlavnom pojednávaní v zmysle § 263 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že v čase skutku bol u priateľky D. G., kde prišiel jej brat I. G. a ponúkol mu, či nechce kúpiť mobilný telefón zn. Huawei, G7220, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, za ktorý chcel 25 eur. Nepovedal mu, odkiaľ ho má, prečo ho chce predat'. On

ho od neho teda kúpil za 25 eur. On mobil používal do dňa výsluchu, t. j. 18.12.2013. Nevedel, že telefón je ukradnutý.

Z prečítanej zápisnice o výpovedi svedka W. N. z prípravného konania, ktorá bola čítaná na hlavnom pojednávaní v zmysle § 263 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že v čase skutku bol s Z. Š., I. I., W. I., C. X. pri kulturáku v T. I. T. D., kde pili vodku. Zrazu uvidel, ako Mišo I. bije W. I., bol nad nim, kľučal nad ním a rukami ho búchal po hlave. On sa do toho nemiešal. Potom videl ako Z. Š. boli pri nich. Pamätá si ako poškodeného udieral I., potom ho bil aj Š.. Nevie, čo konfliktu predchádzalo. Keď videl bitku vzdialil sa, nechcel s tým mať nič spoločné. On v ten deň vzal z dľažby mobil, ktorý dal I.Ú. G.. On mal v ten deň dosť vypité. Na pojednávaní dňa 01.07.2020 bol vypočutý svedok W. N., z ktorého výpovede vyplynulo, že on po konflikte poškodeného a obžalovaných na mieste našiel mobil asi 50 metrov od skutku. Tento mobil potom predal G., nespomína si za koľko. Pri skutku boli prítomný obžalovaný Š., I., poškodený I., svedok X.. Svedok N. videl ako I. bije poškodeného I., svedok sa pridržiaval výpovede s prípravného konania. Pamätá si ako poškodeného udieral I., potom ho bil aj Š.. I. I. bil W. I., bol nad nim, kľučal nad ním a rukami ho búchal po hlave. K odcudzeným veciam sa nevie vyjadriť. Svedok opakovane potvrdil, že prvý napadol poškodeného obžalovaný I.Y. a bil ho, potom ho bil aj Š.. Bili ho spolu, svedok však nevidel, kto poškodeného prehľadával. Svedok nevedel príčinu bitky. Svedok osobne nevidel, že by poškodený prvý udrel obžalovaného I.. Alkohol v ten deň pili všetci.

Z prečítaných výpovedí svedkov G. C. a M. D. z prípravného konania, ktoré boli čítané na hlavnom pojednávaní v zmysle § 263 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku vyplýva, že v čase skutku pracovali ako mestskí policajti v Novom Meste nad Váhom, dňa 11.10.2013 vykonávali službu, po oznámení prišli na miesto činu, kde sa nachádzali poškodený a obaja obžalovaní. Poškodený I. im oznámil, že bol napadnutý oboma obžalovanými, ktorí mu odcudzili peňaženku a mobilný telefón. Na mieste sa tieto osoby hádali, boli pod vplyvom alkoholu.

Z prečítaných výpovedí svedkov Q. R. a L. I. z prípravného konania, ktoré boli čítané na hlavnom pojednávaní v zmysle § 263 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku vyplýva, že v čase skutku pracovali ako príslušníci OO PZ Nové Mesto nad Váhom. Dňa 11.10.2013 boli vyslaní na preverenie oznámenia týkajúceho sa fyzického napadnutia osoby. Po príchode na miesto činu sa tam nachádzali tri osoby, ktoré sa hádali a hliadka mestskej polície. Zistili, že napadnutý bol W. I. po tom, ako si bol vybrať z bankomatu peniaze, po čom bol napadnutý oboma obžalovanými údermi do tváre, po páde na zem mu mali obaja prehľadávať vrecká a odcudzili mu peňaženku a mobilný telefón a kaser. Na mieste sa tieto osoby hádali, boli pod vplyvom alkoholu.

Zo súhlasom procesných strán súd pristúpil na hlavnom pojednávaní k čítaniu podstatnej časti znaleckého posudku č. 27/2013 a 28/2013 zo dňa 10.11.2013 znalcov MUDr. Slávky Lenerovej a MUDr. Jaroslavy Struňákovovej v zmysle § 268 ods. 2 Trestného poriadku. Z prečítaného znaleckého posudku na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaný I. I. v čase spáchania skutku netrpel duševnou poruchou v pravom slova zmysle. Trpel syndrómom závislosti od viacerých psychoaktívnych látok - od alkoholu, marihuany, pervitínu a patologickým hráčstvom. Toto ochorenie sa prejavuje tak, že napriek tomu, že obvinený vie, že uvedené látky mu spôsobujú závažné duševné problémy a sociálne problémy, pokračuje v ich užívaní a aj v trestnej činnosti, nakoľko pod vplyvom návykových látok sa správa impulzívne, má oslabenú sebakontrolu a kritičnosť, prejavuje sa vo zvýšenej miere agresivita. Pri poškodení mozgu dochádza k úbytku vyšších citov a tým aj k výskytu disocálnych činov. V čase spáchania skutku bola vplyvom intoxikácie návykovou látkou rozpoznávací aj ovládacia schopnosť znížená, z forenzného hľadiska však nevýznamne. Obvinený vedel, aký stav mu tieto návykové látky spôsobia. Obvinený trpí syndrómom závislosti od viacerých psychoaktívnych látok a gamblingom, je potrebné nariadiť mu ochranné protitoxikomancké liečenie ambulantnou formou, nakoľko v minulosti opakovane absolvoval pobyt na psychiatrii, po prepustení však pokračoval v užívaní návykových látok a patologickom hráčstve, doba abstinencie bola krátka. Preto je vhodná ambulantná forma liečby. Obvinený je plne schopný chápať zmysel trestného konania. Na hlavnom pojednávaní sa obžalovaný I. I. vyjadril, že sa aktuálne už niekoľko mesiacov nachádza v liečebnom zariadení, kde nastúpil dobrovoľne a podrobuje sa liečbe. Priznal si závislosť na viacerých psychoaktívnych látkach. Má za to, že táto liečba bude pre neho dostačujúca.

Z lekárskej správy na poškodeného zo dňa 11.10.2013 vyplýva, že poškodený bol napadnutý, kde uviedol, že dnes bol napadnutý dvoma osobami, bol udieraný do tváre, cíti opuch pery, ľavého líca.

Pri napadnutí podľa lekára utrpel zranenia: opuch hornej pery s modrinou, opuch ľavého líca, opuch horeného viečka s hematómom, opuch ľavej ušnice. Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj fotodokumentáciu, z ktorej sú zjavné zranenia poškodeného.

Zo správ z banky a výpisu z účtu poškodeného vyplýva, že poškodený W. I. dňa 11.10.2013 uskutočnil výber finančnej hotovosti 10 eur. Tiež bolo zistené, že dňa 11.10.2013 poškodenému prišla na účet výplata vo výške 416,20 eur.

Zo zápisníc o vydaní vecí, zápisníc o vrátení vecí a odborných vyjadrení bolo zistené, že poškodenému boli odcudzené veci: mobilný telefón zn. Huawei, G7220, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, plátenná peňaženka čiernej farby s bezpečnostným kľúčom od vchodových dverí a hotovosť vo výške 10 eur a vreckový kaser čiernej farby, čím poškodenému W. I. N. bola spôsobená škoda vo výške 101,70 eur. Poškodenému boli vrátené všetky veci, pričom došlo k poškodeniu jeho peňaženky, ktorá mala hodnotu 3 eur a nebol mu vrátený bezpečnostný kľúč v hodnote 25 eur, teda mu vznikla škoda 28 eur, na ktorej náhradu žiadal v odsudzujúcom rozsudku zaviazat' obžalovaných.

Zo zápisu o dychovej skúške obžalovaných zo dňa 11.10.2013 vyplýva, že dňa 11.10.2013 o 19,07 hod mal obžalovaný I. I. v dychu 1,15 mg/L alkoholu, čo zodpovedá približne 2,3 promile alkoholu a obžalovaný Z. Š. mal o 19,03 hod v dychu 1,23 mg/L alkoholu, čo zodpovedá približne 2,46 promile alkoholu.

Zo spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/189/2013 vyplýva, že obžalovaný I. I. bol uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 200 hodín a povinnosť nahradiť škodu. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1Pr/16/2014 vyplýva, že obžalovaný si do dňa vyhlásenia rozsudku z trestu povinnej práce nevykonal ani hodinu. Rozsudok bol vyhlásený dňa 17.12.2013, právoplatnosť nadobudol dňa 17.12.2013, voči tomuto prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu.

Z odpisu registra trestov vyplýva že obžalovaný I. I. má sedem záznamov z registra trestov, a to za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), písm. f) Trestného zákona, prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Prvé dve odsúdenia má zahladené. Vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/98/2012 a 0T/49/2016 mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplýva, že obžalovaný I. sa dopustil dvoch priestupkov, za ktoré mu boli uložené pokuty spolu vo výške 40 eur. Jednalo sa o priestupky proti majetku a priestupku podľa zákona o dráhach.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

V konaní pred súdom, na hlavnom pojednávaní na základe vykonaných dôkazov so zreteľom na § 2 ods. 11 Tr. por. a § 2 ods. 19, § 278 ods. 1 a ods. 2 Tr. por., vyhodnotením týchto vykonaných dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por., t. j. jednotlivo a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla, či obstarala, mal súd preukázané, že žalovaný skutok sa stal tak, ako je tento popísaný v písomnej obžalobe a vo výrokovvej časti tohto rozsudku a spáchali ho obžalovaní.

Jednotlivé vykonané priame aj nepriame dôkazy sa vzájomne podporujú a dopĺňajú, pričom tieto neboli žiadnym relevantným spôsobom vyvrátené a ani nebola zistená žiadna skutočnosť, ktorá by nasvedčovala ich nevierohodnosti.

Z dokazovania vykonaného na hlavných pojednávaniach ako aj z doplneného dokazovania vykonaného po vrátení vecí odvolacím súdom bol zistený skutkový stav vyhlásený týmto rozsudkom pri zmene skutkovej vety oproti obžalobe pri zachovaní totožnosti skutku.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dňa 11.10.2013 v T. I. T. D. na ulici R. pri kultúrnom dome sa stretli obžalovaný I. I., C. W. I., G. C. X.. Poškodený v prítomnosti X. a I. uviedol, že si ide vybrať z bankomatu 10 eur, že v ten deň dostal výplatu, na čo tieto nereagovali. Š. tam nebol prítomný. Medzi obžalovaným I. a svedkom X. došlo k prvému slovnému konfliktu, pričom X. si poškodený zastal. To

nahnevalo obžalovaného I., ktorý prvý bezdôvodne napadol poškodeného I. po tom, ako sa vrátil z bankomatu. Prvý ho napadol I. tak, že ho opakovane udieral päťami, potom mu držal hlavu pri zemi, na čo prišiel obžalovaný Š. a bil poškodeného tiež. Udierali ho päťami do hlavy, o čom svedčia zranenia poškodeného. Poškodený sa tomuto útoku neubránil. Medzitým obžalovaný Z.Á. Š. s úmyslom vziať poškodenému peniaze prípadne iné veci, poškodenému I. prehľadal vrecká nohavíc, z ktorých mu odcudzil veci (10 eur, kľúče, kaser), tieto si nechal pre seba. Mobil poškodeného našiel niekoľko desiatok metrov od miesta činu svedok N., ktorý ho potom predal svedkovi G. a ten následne Č.. Pri skutku bol poškodený, dvaja obžalovaní Š. a I., svedok X., aj svedok N.. Celý konflikt videl svedok X. ako aj N.. Z výpovede W. N. vyplynulo, že bol pri skutku, videl ako I. I. bije W. I., bol nad ním, kľučal nad ním a rukami ho búchal po hlave, potom sa pridala Š.. Poškodeného udieral I., potom ho bil aj Š.V.. Svedok potvrdil, že prvý napadol poškodeného obžalovaný I. a bil ho, potom ho bil aj Š.. Bili ho spolu, svedok však nevidel, kto poškodeného prehľadával. Z výpovede svedka X. vyplynulo, že si na nič o výplate nespomína, prvý konflikt s obžalovaným I. mal on, potom mal konflikt I. s poškodeným I.. Títo mali fyzický konflikt, I. dal poškodenému bezdôvodne facku, potom sa bili, poškodeného bili aj I. potom sa pridala aj Š.. Poškodeného bili päťami po hlave, poškodený ležal na zemi. Pred bitkou I. akoby prešlo, dal W. facku. Z výpovede svedka G. vyplynulo, že nebol pri skutku. Telefón, ktorý bol nájdený pri kultúrnom dome po skutku mu predal svedok N., on ho potom predal Č., ten ho potom odovzdal polícii. Vina obžalovaného I. je preukázaná najmä výpoveďou svedka poškodeného W. I., ako aj svedkov N. a X., ktorí boli očití svedkovia fyzického útoku obžalovaného voči poškodenému, ktorý vyvolal obžalovaný I.. V deň skutku boli všetci značne pod vplyvom alkoholu, pričom podľa vyjadrení poškodeného mal vypiť každý z nich asi liter tvrdého alkoholu. Z doplneného dokazovania vyplynulo, že žiadna predchádzajúca dohoda medzi obžalovaným I. a Š. o lúpeži poškodeného nebola, nakoľko keď poškodený spomínal výplatu, bol na mieste prítomní iba obžalovaný I. a svedok X., pričom bolo preukázané, že obžalovaný Š. využil situáciu, a hoci nemal vopred naplánovanú nejakú lúpež, zneužil to, že poškodený bol obžalovaným Majerníkom zbitý, tlačný k zemi, kedy sa nemohol brániť, na čo ho Š. olúpil, veci si nechal, nedal ich do dispozície I., podľa jeho tvrdenia vtedy konal sám, nevie, čo s vecami nakoniec urobil. Vina obžalovaného I. je preukázaná nakoniec aj jeho samotnou výpoveďou na hlavnom pojednávaní, kedy potvrdil, že v deň skutku požíli všetci veľké množstvo alkoholu, nepamätá si na všetko, no vie, že medzi ním a C. X.B. prišlo k verbálnej hádke. Poškodený I. si zastal X.. Potvrdil, že potom bil on spolu so Š.V. poškodeného. Pamätá si, že poškodeného I. bil opakovane do oblasti tváre päťami, bili ho na zemi. On žiadne veci poškodenému nevzal. Tvrdil, že ho prvý napadol poškodený, čo však nepotvrdil ani Š., ani prítomní svedkovia X. a N.. Vina obžalovaného vyplýva podporne aj z listinných dôkazov najmä dychovou skúškou obžalovaných, lekárskou správou poškodeného, fotodokumentáciou o jeho zraneniach. Výpoveď poškodeného a ostatných svedkov tvorí ucelený logický celok o žalovanom skutku tak ako sa stal, ktorý spolu s ostatnými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní preukazujú vinu obžalovaného I. z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Súd nemal dôvod neveriť či spochybňovať tieto svedecké výpovede svedkov. Výpovede svedkov spolu s listinnými dôkazmi vytvárajú ucelenú reťaz usvedčujúcu obžalovaných zo spáchania prečinu výtržníctva obžalovaným I.. Zo znaleckého posudku znalkyň MUDr. Struňákovvej a MUDr. Lenerovej č. 27/2013 a 28/2013 zo dňa 10.11.2013 je zrejmé, že obžalovaný I. v čase skutku trpel syndrómom závislosti od viacerých psychoaktívnych látok - od alkoholu, marihuany, pervitínu a patologickým hráčstvom. Ochorenie sa prejavuje tak, že napriek tomu, že obvinený vie, že uvedené látky mu spôsobujú závažné duševné problémy a sociálne problémy, pokračuje v ich užívaní a aj v trestnej činnosti, nakoľko pod vplyvom návykových látok sa správa impulzívne, má oslabenú sebakontrolu a kritičnosť, prejavuje sa vo zvýšenej miere agresivita. Okresný súd v zmysle záverov odvolacieho súdu doplnil dokazovanie opakovaným výsluchom poškodeného W. I., svedka G., N. Z. Š.. S poukazom na závery odvolacieho súdu sa súd zameril na motív konania obžalovaného Majerníka, právnu kvalifikáciu skutku. Z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní potom vyplynulo tak, ako konštatoval aj odvolací súd, že zo strany obžalovaného I. išlo len o fyzické napadnutie poškodeného bez lúpežného motívu, pričom spoluobžalovaný Š. iba využil situáciu a po tom, čo sa pridala k napadnutiu poškodeného tohto prehľadal s úmyslom odcudziť mu veci, čo aj urobil. Odcudzené veci mal k dispozícii iba Š., nedal ich I., boli nájdené iba u Š.. Súd tak ako prokurátor poukazuje na to, že obžalovaný I. sa pri svojom výsluchu na pojednávaní priznal k spáchaniu prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, priznal sa k fyzickému napadnutiu poškodeného I., poprel majetkový motív konania, ktorý preukázaný po doplnení dokazovania nebol.

Výpoveďou svedka poškodeného W. I., obžalovaného Š., svedka X., N. ako aj znaleckým dokazovaním ako aj listinnými dôkazmi bola jednoznačne vyvrátená obrana obžalovaného I.. Obžalovaný sa snažil

svoju nevinu preukázať tvrdeniami, že prvý ho napadol I., že sa nejakým spôsobom iba bránil. Z výpovede Š. vyplýva, že si len myslí, že prvý napadol obžalovaného I. poškodený I., ale žiadne také napadnutie obžalovaného poškodeným nevidel, nevie to potvrdiť. Svedok X. vo výpovedi poukázal na to, že I. dal W. prvý bezdôvodne facku, potom poškodeného bil I. neskôr sa pridala Š., pričom pred bitkou I. akoby preplo, dal W. facku. Svedok N. bol prítomný pri skutku, videl ako I. bije poškodeného I., poškodeného udiera I., potom ho bil aj Š.V. I. I. bil W. I., bol nad ním, kľučal nad ním a rukami ho búchal po hlave. Svedok opakovane potvrdil, že prvý napadol poškodeného obžalovaný I. a bil ho. Obžalovaný I. vo svojej výpovedi nepoprel údery päšťou do oblasti tváre poškodeného, čo je evidentné aj z výpovede iných svedkov a aj z výpovede obžalovaného Š., či poškodeného. Znaleckým dokazovaním a aj výpoveďou obžalovaného I. bola preukázaná jeho závislosť od alkoholu, marihuany, pervitínu a patologickým hráčstvom, čo sa prejavuje zvýšenou agresivitou obžalovaného, kedy pácha trestnú činnosť, o čom svedčí aj jeho trestná minulosť. Súd teda neuveril obhajobným tvrdeniam obžalovaného I. o tom, že sa len bránil, že ho prvý napadol poškodený I..

Na základe takto zistených skutkových okolností súd uznal obžalovaného I. za vinného zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona tak, ako je tento uvedený vo výrokovvej časti rozsudku. Majerník na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil fyzicky výtržnosti tým, že napadol iného, poškodeného I..

Na základe vykonaného dokazovania možno konštatovať, že všetky vykonané a vyhodnotené dôkazy sú vo vzájomnej zhode, vytvárajú ucelenú reťaz, navzájom si neprotirečia a dostatočne a bezpečne odôvodňujú záver o vine obžalovaného I..

Súd dospel k záveru, že obžalovaný I. svojim konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného prečinu, teda konanie obžalovaného, jeho následok a aj príčinný vzťah medzi konaním a následkom. Obžalovaný ako subjekt spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku v inkriminovanom čase (§ 22 Tr. zákona) a neboli zistené ani žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali jeho nepríčetnosti (§ 23 Tr. zákona) alebo prípadne zmenšenej príčetnosti. Obžalovaný bol schopný v čase spáchania trestného činu rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia konal obžalovaný I. evidentne vo forme priameho úmyslu, t. j. dolus directus v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, teda chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pričom mali vedomosť o tom, že sa z ich strany jedná o protiprávne konanie. Konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného prečinu, teda konanie obžalovaného, jeho následok a aj príčinný vzťah medzi konaním a následkom. I. na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil výtržnosti tým, že prvý bezdôvodne napadol poškodeného I. a spôsobil mu zranenia.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmenný.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zákona).

Obžalovaný I. bol v minulosti 7-krát právoplatne odsúdený, štyrikrát za krádež, dvakrát za zanedbanie povinnej výživy, jedenkrát za marenie výkonu úradného rozhodnutia. Dopustil sa dvoch priestupkov, jedného proti majetku. Prevažne sa teda dopúšťal majetkovej trestnej činnosti, kde bolo motívom opäť zmocnenie sa cudzích vecí. Možno ho teda považovať za recidivistu majetkovej trestnej činnosti.

Po zvážení všetkých rozhodujúcich skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu ako aj na osobu obžalovaného I. a možnosť jeho nápravy, prihliadnuc na zistenie jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (obžalovaný sa priznal k fyzickému útoku na poškodeného, tento oľutoval a ospravedlnil sa poškodenému), za prítomnosti jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t. j. že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený (vo veci vedenej na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 1T/159/2010, ktoré odsúdenie nemá zahladené). Súd nepriznal obžalovanému I. priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) v zmysle zásady ne bis in idem a z nej vyplývajúceho zákazu dvojitého pričítania (vyjadreného v § 38 ods. 1 Tr. zák.), nakoľko súd ukladal súhrnný trest v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák., teda trest za zbíhajúcu sa trestnú činnosť. Trestný zákon ustanovuje v § 364 ods. 1 za žalovaný prečin trest odňatia slobody až na 3 (tri) roky. V danej veci prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu vo veci 1T/189/2013, kde bol obžalovanému uložený trest povinnej práce v trvaní 200 hodín, z ktorého nevykonal ani hodinu. Súd v zmysle § 42 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste v danej veci a obžalovanému uložil podmienený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe v trvaní 30 (tridsať) mesiacov. Obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu uložil súd obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu ako aj povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe, alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Súd zrušil výrok o treste Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/189/2013-88 zo dňa 17.12.2013, právoplatný a vykonateľný dňa 17.12.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Takto uložený trest zodpovedá naplneniu účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zák., t. j. individuálne - preventívneho a s ním následne spojeného generálne-preventívneho účinku, ochrany spoločnosti, výchovy páchatela, či morálneho odsúdenie páchatela. Uložený trest súd považuje za primeraný a zákonný.

Súd uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou vzhľadom na výsledky znaleckého posudku znalcov MUDr. Slávky Lenerovej a MUDr. Jaroslavy Struňákovej č. 27/2013 a 28/2013 zo dňa 10.11.2013, ako aj v zmysle vyjadrení obžalovaného I. o jeho závislosti, ktorú si uvedomuje, dobrovoľne sa lieči, preto súd neuložil ústavnú formu liečby aj s poukazom na vyjadrenie znalcov, že v minulosti opakovane absolvoval pobyt na psychiatrii, po prepustení však pokračoval v užívaní návykových látok a patologickom hráčstve, doba abstinencie bola krátka. Preto je vhodná ambulantná forma liečby. Liečba bola obžalovanému uložená s poukazom na preukázanú závislosť od viacerých psychoaktívnych látok - od alkoholu, marihuany, pervitínu a patologickým hráčstvom. Súd pri ukladaní liečby vychádzal z aktuálnej lekárskej správy zo zariadenia RETEST Bratislava z 27.3.2020, kde bol obžalovaný I. od augusta 2018 do apríla 2019, t. j. 8 mesiacov, následne sa 8.4.2019 rozhodol ukončiť účasť na resocializačnom programe, pričom základný program ich zariadenia trvá 18 mesiacov, čo obžalovaný neabsolvoval. Podľa vyjadrenia obžalovaného I. sa dobrovoľne liečil tri mesiace na Prednej hore, 12 mesiacov v zariadení RETEST v Bratislave (zo správy vyplýva 8 mesiacov) a podľa jeho vyjadrenia navštevuje MUDr. W. jedenkrát mesačne. Je potrebné, aby obžalovaný liečbu aj naďalej vykonával a prípade splnenia účelu liečby, bude táto ukončená.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.